

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0137

Yksityinen sektori ja kehitysyhteistyö

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 yksityisestä sektorista ja kehitysyhteistyöstä (2014/2205(INI))

(2018/C 058/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Yksityissektorin roolin vahvistaminen kehitysmaiden osallistavan ja kestävän kasvun tavoittelussa” (COM(2014)0263) ja neuvoston siitä 23. kesäkuuta 2014 ja 12. joulukuuta 2014 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Köyhyyden poistamista ja kestävä kehitystä koskeva maailmanlaajuinen kumppanuus vuoden 2015 jälkeen” (COM(2015)0044),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille” (COM(2013)0092) ja neuvoston siitä 25. kesäkuuta 2013 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma” (COM(2011)0637) ja neuvoston siitä 14. toukokuuta 2012 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon YK:n kaupp- ja kehityskonferenssin (UNCTAD) raportissa ”World Investment Report 2014” hahmotellun yksityisiä investointeja kestävän kehityksen tavoitteisiin koskevan toimintasuunnitelman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman kehityksen edistämisestä vastuullisten yrityskäytäntöjen avulla ja kaivannaisteollisuuden roolista kehitysmaissa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman kehityksen rahoituksesta ⁽⁴⁾ ja etenkin siinä esittämänsä kehotuksen sitouttaa yksityinen sektori mukaan kestävän kehityksen tavoitteisiin,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman omistusoikeuksien, kiinteistönomistuksen ja vaurauden luomisen merkityksestä köyhyyden poistamisessa ja kestävän kehityksen edistämisessä kehitysmaissa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille ulkoisen yhteistyön rahoituslähteiden yhdistämistä koskevan EU:n laajuisen foorumin toiminnasta sen perustamisesta heinäkuun 2014 loppuun saakka (COM(2014)0733),
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2005 annetun avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen ja 4. syyskuuta 2008 hyväksytyyn Accran toimintasuunnitelman,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0163.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0196.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0250.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 16/2014 ”Alueellisia investointikehyksiä koskevien avustusten ja rahoituslaitosten myöntämien lainojen yhdistämisen vaikuttavuus EU:n ulkopoliittikan tukemisen kannalta”,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 hyväksytyyn kehitystä edistävää tehokasta yhteistyötä koskevan Busanin kumppanuuden⁽¹⁾ ja etenkin sen 32 kohdan, jossa mainitaan tarve tunnustaa yksityisen sektorin keskeinen rooli innovoinnin edistämiseksi, vaurauden, tulojen ja työpaikkojen luomisessa, kotimaisten resurssien käyttöönotossa ja siten köyhyyden poistamisen edistämiseksi,
- ottaa huomioon yhteisen julistuksen julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyöstä⁽²⁾ sekä vaurauteen tähtäävän kumppanuuden⁽³⁾, josta sovittiin Busanin foorumissa käydyissä yksityisen sektorin kehittämistä koskeissa keskusteluissa,
- ottaa huomioon 20.–22. kesäkuuta 2012 järjestetyn YK:n kestävän kehityksen konferenssin (Rio+20) päätössiakirjan ”Tulevaisuus, jota tavoittelemme”⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon YK:n Global Compact -aloitteen ja OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille ”Complementarities and Distinctive Contributions”⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon UNCTADin kestävää kehitystä koskevan investointipoliittikan kehityksen (IPFSD)⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Afrikan kehityspankkiryhmän yksityisen sektorin kehittämistä koskevan strategian vuosiksi 2013–2017 ”Supporting the transformation of the private sector in Africa”⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon ILO:n monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipoliittikkaa koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon UNIDOn Liman julistuksen ”Towards Inclusive and Sustainable Industrial Development” (ISID)⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon ILO:n laatiman ihmisarvoisen työn toimintaohjelman,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan, jossa määrätään velvollisuudesta varmistaa, että yksityiset tahot, jotka tarjoavat yleisölle avoimia tai tarjottavia tiloja ja palveluja, ottavat huomioon kaikki esteettömyyden osatekijät vammaisten henkilöiden kannalta⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan EU:n strategian vuosiksi 2011–2014 (COM(2011)0681),
- ottaa huomioon vuoden 2015 jälkeisen kehityksen toimintakehyksen, jossa yksityinen sektori nähdään tärkeimpänä täytäntöönpanosta vastaavana kumppanina, ja sen roolin siirryttäessä vihreään talouteen,
- ottaa huomioon vuonna 2010 hyväksytyn ohjeiston, joka koskee maanomistuksen vastuullista hallintoa⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

⁽²⁾ http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf

⁽³⁾ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home

⁽⁴⁾ <http://www.uncsd2012.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>

⁽⁷⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf

⁽¹²⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

- ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot (A8-0043/2016),
 - A. ottaa huomioon, että julkisella sektorilla on ratkaiseva merkitys kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisen kannalta; ottaa huomioon, että yksityinen sektori on vaurauden luomista ja talouskasvua edistävä moottori kaikissa markkinatalouksissa ja tuottaa 90 prosenttia työpaikoista ja tuloista kehitysmaissa; ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien mukaan yksityinen sektori vastaa 84 prosentista BKT:stä kehitysmaissa ja sillä on valmiudet tarjota kestävä perusta kotimaisten resurssien hyödyntämiselle, mikä vähentää riippuvuutta avusta sillä edellytyksellä, että sitä säännellään asianmukaisesti, siinä noudatetaan ihmisoikeusperiaatteita ja ympäristönormeja ja siihen liitetään kotimaan talouden, kestävän kehityksen ja eriarvoisuuden vähentämisen konkreettinen parantaminen pitkällä aikavälillä;
 - B. toteaa, että Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman inhimillisen köyhyyden indeksin mukaan 1,2 miljardia ihmistä ansaitsee alle 1,25 dollaria päivässä; katsoo, että eriarvoisuus kasvaa ja on yhdessä köyhyyden kanssa yksi suurimmista maailman vakautta uhkaavista tekijöistä;
 - C. ottaa huomioon, että vahvan tuotantosektorin kehittämisen ja markkinoiden köyhyyden vähentämisen välillä on selkeä yhteys: 1 prosentin kasvu tehdasteollisuuden arvonlisäyksessä henkeä kohti vähentää köyhyysrajan alapuolella elävien määrää lähes 2 prosenttia ⁽¹⁾;
 - D. ottaa huomioon, että on toteutettava huomattavia investointeja, joihin tarvitaan arvioiden mukaan kehitysmaissa vuosittain 2,4 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria nykyisiä menoja enemmän; katsoo, että yksityinen rahoitus voi täydentää julkista rahoitusta muttei korvata sitä;
 - E. toteaa, että Yhdistyneet kansakunnat julisti vuoden 2012 kansainväliseksi osuustoiminnan teemavuodeksi korostaakseen osuuskuntien roolia kehityksen turvaamisessa, ihmisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisessä, ihmisarvon vahvistamisessa ja vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa; toteaa, että osuuskunta-alalla on maailmanlaajuisesti noin 800 miljoonaa jäsentä yli sadassa maassa, ja sen arvioidaan tarjoavan yli 100 miljoonaa työpaikkaa eri puolilla maailmaa;
 - F. ottaa huomioon, että kaikkien markkinatalouksien selkärangan muodostavien mikro- ja pk-yritysten sääntelytaakka on paljon raskaampi kehitysmaissa kuin Euroopan unionissa ja että useimmat niistä toimivat epävirallisessa ja hyvin epävakaaassa taloudessa, jossa niillä ei ole oikeussuojaa, työhön liittyviä oikeuksia eikä mahdollisuutta saada rahoitusta; toteaa, että maailmanpankin vuonna 2014 julkaiseman "Doing Business" -raportin mukaan sääntelytaakka on suurin juuri köyhimmässä maassa ⁽²⁾;
 - G. toteaa, että teollistuminen (erityisesti kehittämällä paikallisia pk-yrityksiä sekä pientä ja keskisuurta teollisuutta) on hyvinvointia ja kehitystä edistävä tekijä;
 - H. toteaa, että vuonna 1986 annetussa YK:n julistuksessa oikeudesta kehitykseen vahvistetaan, että kehitys on ihmisten perusoikeus; toteaa, että julistuksessa sitoudutaan ihmisoikeuksiin perustuvaan lähestymistapaan, jossa edellytetään kaikkien ihmisoikeuksien toteutumista (taloudelliset, sosiaaliset, kulttuuriset oikeudet, kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet); toteaa, että julistuksessa sitoudutaan myös vahvistamaan kansainvälistä yhteistyötä;

⁽¹⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

⁽²⁾ World Bank Group, Doing Business 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises, 29. lokakuuta 2013.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- I. ottaa huomioon, että suorilla ulkomaisilla sijoituksilla on mahdollista tukea kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista, kuten todetaan kestävän kehityksen tavoitteisiin investoimista koskevassa UNCTADin ehdotuksessa "Investing in SDGs: an Action Plan for promoting private sector contributions" ⁽¹⁾, edellyttäen että suoria ulkomaisia sijoituksia säännellään asianmukaisesti ja niihin liittyy kotimaan talouden parantamista käytännössä muun muassa teknologian siirron avulla ja luomalla koulutusmahdollisuuksia paikalliselle työvoimalle, myös naisille ja nuorille;
- J. toteaa, että tuontitulleilla on ratkaiseva merkitys, koska ne tuottavat valtiolle tuloja ja antavat uusille aloille mahdollisuuden kasvaa kehitysmaiden omilla kotimaan markkinoilla; toteaa myös, että jalostettujen maataloustuotteiden tuontitullit saattavat tuottaa lisäarvoa ja lisätä työpaikkoja maaseudun elinkeinoelämässä ja parantaa myös ruokaturvaa;
- K. toteaa, että 60 prosenttia kehitysmaiden työpaikoista on epävirallisella sektorilla mikro- ja pk-yrityksissä ja että 70 prosenttia mikro- ja pk-yrityksistä ei saa rahoitusta rahoituslaitoksilta, vaikka ne tarvitsevat sitä kasvamiseen ja työpaikkojen luomiseen;
- L. ottaa huomioon, että maailman sadasta suurimmasta taloudellisesta toimijasta 51 on yrityksiä ja että 500 suurimman monikansallisen yhtiön osuus maailmankaupasta on lähes 70 prosenttia;
- M. toteaa, että keskimääräinen tehdasteollisuuden arvonlisäys henkeä kohti on teollisuusmaissa kymmenkertainen verrattuna kehitysmaiden tehdasteollisuuden arvonlisäykseen ja 90 kertaa suurempi kuin vähiten kehittyneissä maissa ⁽²⁾;
- N. toteaa, että globaalien sijoittajien ja rahoitusmarkkinoiden vaatimukset rajoittavat tosiasiallisesti sekä kehittyneiden maiden että kehitysmaiden finanssipoliittista liikkumavaraa; ottaa huomioon, että IMF:n mukaan kehitysmaat kärsivät erityisesti yritysten veronkierrosta, koska niiden tulot ovat enemmän riippuvaisia yhteisöverosta kuin OECD-maiden; ottaa huomioon, että unionin jäsenvaltioissa sovelletaan laajalti monikansallisten yritysten ja yksityishenkilöiden veronkiertoa helpottavia käytäntöjä;
- O. toteaa, että korkean tason paneeli, joka antaa YK:n pääsihteerille Ban Ki-moonille neuvoja vuoden 2015 jälkeisestä kehityssuunnitelmasta, kuuli 250 yrityksen (joiden vuositulot ovat 8 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria) toimitusjohtajia 30:stä eri maasta ja tuli siihen tulokseen, että kestävä kehitys on sisällytettävä yritysstrategioihin, jotta voidaan hyödyntää kestävän kasvun kaupallisia mahdollisuuksia; toteaa, että esteenä yksityisen sektorin halukkuudelle edistää kestävä kehitys on usein se, ettei yritysten ja julkisen sektorin välisten kumppanuuksien muodostamiselle ole olemassa selkeitä malleja; toteaa, että yksityinen sektori voi tarjota tavaroita ja palveluja köyhille yhteisöille ja ihmisille, mikä laskee kustannuksia, lisää vaihtoehtoja ja mahdollistaa tuotteiden ja palvelujen räätälöimisen heidän tarpeitaan vastaaviksi sekä auttaa osaltaan levittämään ympäristöllisiä ja sosiaalisia suojakeinoja ja normeja;
- P. katsoo, että laajalti hyväksytyin määritelmän puuttuessa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voidaan määritellä useita sidosryhmiä käsittäviksi yksityisten toimijoiden, julkisten elinten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden väliseksi järjestelyiksi, joilla pyritään saavuttamaan kaikkia hyödyttävä yleinen tavoite jakamalla resursseja ja/tai asiantuntemusta;
- Q. ottaa huomioon, että Euroopan kehitysrahoituslaitokset, jotka muodostuvat 15 kahdenvälisestä laitoksesta, joilla on tärkeä rooli, kun tarjotaan pitkän aikavälin rahoitusta yksityiselle sektorille kehittyvissä ja uudistuvissa talouksissa, pyrkivät investoimaan yrityksiin, joiden tuottamat kehitysvaiikutukset vaihtelevat luotettavasta sähkön toimituksesta ja puhtaan veden saannista rahoituksen tarjoamiseen pk-yrityksille ja pienviljelijöiden markkinoille pääsyyn;

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

⁽²⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- R. ottaa huomioon, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ovat olleet kehittyneissä maissa, varsinkin Euroopan maissa ja Yhdysvalloissa, yleinen käytäntö jo vuosikymmeniä ja että useimmat avunantajat käyttävät niitä nykyisin laajalti kehitysmaissa ja ne vastaavat noin 15–20 prosentista kaikista infrastruktuuri-investoinneista;
- S. ottaa huomioon, että 2,5 miljardia ihmistä, joista suurin osa elää kehitysmaissa ja joista suurin osa on naisia ja nuoria, on edelleen elinkeinoelämän yhteisöjen, virallisen rahoitusalan sekä omaisuutta ja maanomistusta koskevien mahdollisuuksien ulkopuolella; ottaa huomioon, että kehitysmaiden kaikissa tuloryhmissä sukupuolten välinen ero on edelleen 6–9 prosenttiyksikköä; toteaa, että työmarkkinavuoropuhelu on tärkeä väline, jolla tuetaan sukupuolten tasa-arvoa työpaikalla ja torjutaan aliedustuksen malli kehitysmaiden elinkeinoelämässä;
- T. katsoo, että hyvin suunnitelluilla ja tehokkaasti toteutetuilla julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla pystytään valjastamaan käyttöön pitkäaikaista yksityistä ja julkista rahoitusta sekä tuottamaan tekniikoita ja liiketoimintamalleja koskevia innovaatioita; katsoo myös, että niihin voidaan sisällyttää sisäänrakennettuja mekanismeja, joilla varmistetaan, että tällaiset kumppanuudet asetetaan vastuuseen kehitystuloksista;
- U. toteaa, että kehitysmaiden julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa on toistaiseksi keskitytty lähinnä energiaan, infrastruktuuriin ja tietoliikenteeseen, kun taas maatalouden, koulutuksen, vihreän teknologian, tutkimuksen ja innovoinnin, terveydenhuollon ja omistusoikeuksien kaltaisten alojen mahdollisuudet ovat edelleen suurimmaksi osaksi hyödyntämättä;
- V. ottaa huomioon, että lähes kaksi kolmasosaa Euroopan investointipankin (EIP) Aasian, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioille kymmenen viime vuoden aikana antamista lainoista on osoitettu yksityisen sektorin toimiin; katsoo, että EIP:n Cotonoun sopimuksen investointikehys on tunnustettu ainutlaatuiseksi riskinkantokykyiseksi uudistuvaksi rahastoksi, jolla rahoitetaan suuririskisiä investointeja yksityisen sektorin kehityksen tukemiseksi;
- W. toteaa, että vaikka 45 miljoonaa työnhakijaa liittyy kehitysmaiden työvoimaan vuosittain ⁽¹⁾, 34 prosenttia yrityksistä 41 maassa myöntää, etteivät ne löydä tarvitsemiaan työntekijöitä;
- X. ottaa huomioon, että muutossuunnitelman yhteydessä rahoituslähteiden yhdistämistä pidetään tärkeänä keinona hankkia lisäresursseja yhdistämällä unionin avustuksia julkisten ja yksityisten rahoittajien myöntämiin lainoihin tai pääomaan; ottaa kuitenkin huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen yhdistämismekanismien käytöstä antamassa erityiskertomuksessa nro 16/2014 todetaan, että lähes puolessa tarkastetuista hankkeista ei saatu riittävästi näyttöä siitä, että avustukset olivat perusteltuja, kun taas monissa näistä tapauksista oli havaittavissa merkkejä siitä, että investoinnit olisi toteutettu myös ilman EU:n rahoitusta;
- Y. toteaa, että tehdasteollisuuden alalla oli noin 470 miljoonaa työpaikkaa eri puolilla maailmaa vuonna 2009 ja noin puoli miljardia työpaikkaa eri puolilla maailmaa vuonna 2013 ⁽²⁾, joten sillä on paljon potentiaalia luoda työllisyyttä ja vaurautta sekä ihmisarvoisia ja laadukkaita työpaikkoja;
- Z. ottaa huomioon, että koko maailmassa varallisuus on keskittynyt yhä selvemmin pienen vauraan eliitin haltuun ja että rikkaimman yhden prosentin väestöstä on arvioitu omistavan yli puolet koko maailman varallisuudesta vuoteen 2016 mennessä;
- AA. ottaa huomioon, että oikeudenmukaisella ja progressiivisella verotuksella hyvinvointia ja sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevine kriteereineen on keskeinen merkitys eriarvoisuuden poistamisessa, kun sillä ohjataan varallisuuden jakautumista maan suurituloisilta sitä eniten tarvitseville;

⁽¹⁾ Työllisyyteen perustuvan kehityksen luomista vahvaa, kestäväää ja tasapainoista kasvua varten käsittelevä luku, "Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion" (Kasvun, työllisyyden ja sosiaalisen koheesion haasteet), keskusteluasiakirja ILO:n ja IMF:n yhteiseen konferenssiin, ILO, 2010.

⁽²⁾ https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf

Torstai 14. huhtikuuta 2016

Yksityisen sektorin kanssa tehtävää yhteistyötä koskeva pitkän aikavälin strategia

1. toteaa, että kehitysmaissa tehtävät yksityisen sektorin investoinnit voivat auttaa saavuttamaan YK:n kestävän kehityksen tavoitteet, mikäli niitä säännellään asianmukaisesti; pitää myönteisinä ja tukee neuvoston 12. joulukuuta 2014 esittämiä päätelmiä yksityisen sektorin entistä tärkeämmästä asemasta kehitysyhteistyössä; suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen hyväksyä, että yksityisestä sektorista tulee muiden, valtiollisten ja valtiosta riippumattomien kehitysyhteistyöorganisaatioiden ohella ja osuuskuntien ja yhteisötalouden yritysten kaltaiset liiketoimintamallit mukaan luettuina tärkeä kumppani osallistavan ja kestävän kehityksen saavuttamisessa YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden puitteissa, mikä merkitsee yksityisen sektorin sitoutumista hyvään hallintoon, köyhyyden vähentämiseen ja vaurauden luomiseen kestäväillä investoinneilla sekä eriarvoisuuden vähentämiseen, ihmisoikeuksien ja ympäristönormien edistämiseen ja paikallisen talouselämän voimaannuttamiseen; korostaa, että kaikkien osapuolten on täysin ymmärrettävä ja tunnustettava yksityisen ja julkisen sektorin toimijoiden erilaiset roolit;
2. kehottaa komissiota jatkamaan aktiivisesti keskusteluja vuoden 2030 jälkeisestä kehitysohjelmasta siten, että tunnustetaan yksityisen sektorin monimuotoisuus ja haasteet, joita kohdataan pyrittäessä vähentämään kaikkein syrjäytyneimpien ja vaikeimmin tavoitettavien ihmisten köyhyyttä; katsoo, että kaikissa unionin toimenpiteissä, joilla yksityinen sektori pyritään saamaan mukaan kehitysyhteistyöhön, on täsmennettävä, mille yksityisen sektorin osa-alueelle ne on suunnattu;
3. korostaa, että tulevien, vuoden 2030 jälkeiseen kehitysohjelmaan sisältyvien kumppanuushankkeiden on keskityttävä enemmän köyhyyden ja eriarvoisuuden torjumiseen; muistuttaa, että virallisen kehitysavun on edelleen oltava keskeinen keino poistaa kaikkinaiset köyhyyden muodot ja täyttää kehitysmaiden sosiaaliset perustarpeet ja että sitä ei voida korvata yksityisellä rahoituksella; toteaa, että julkisella kehitysavulla voi olla vipuvaikutusta yksityiseen rahoitukseen sillä edellytyksellä, että huolehditaan avoimuudesta, vastuullisuudesta, omistajuudesta ja maan ensisijaisiin tavoitteisiin pyrkimisestä sekä velanhoidokkyyn liittyvästä riskistä;
4. kehottaa tekemään enemmän julkisia investointeja kaikkien saatavana oleviin julkisiin palveluihin etenkin liikenteen, juomaveden saannin, terveydenhuollon ja koulutuksen aloilla;
5. katsoo, että yksityinen ja julkinen sektori ovat tehokkaimmillaan, kun ne tekevät yhteistyötä luodakseen terveen ympäristön investoinneille ja liiketoiminnalle ja perustan talouskasvulle; painottaa, että kaikissa kumppanuuksissa ja yhteenliittymissä yksityisen sektorin kanssa on keskityttävä yhteisiin arvoihin perustuviin prioriteetteihin, joissa sovitaan yhteen yritysten tavoitteet ja unionin kehitystavoitteet sekä noudatetaan kehitysavun tehokkuutta koskevia kansainvälisiä normeja; katsoo, että ne on suunniteltava ja niitä on hallinnoitava yhteisesti kyseisten kumppanimaiden kanssa, jotta varmistetaan riskien, vastuiden ja tuoton jakaminen, että niiden on oltava kustannustehokkaita ja avoimia ja että niissä on täsmälliset loppu- ja välitavoitteet sekä selkeät vastuut;
6. pitää myönteisenä ulkomaisten yksityisen sektorin investointien roolia kehitysmaiden kotimaisen kehityksen vauhdittamisessa; pitää myös tärkeänä kannustamista vastuullisiin investointeihin, jotka tukevat paikallisia markkinoita ja helpottavat köyhyyden vähentämistä;
7. tukee eurooppalaisten kehitysrahoituslaitosten järjestön (EDFI) työtä, sillä sen jäsenet tarjoavat pääomaa kehitysmaiden yrityksille suorina sijoituksina yhtiöihin sekä epäsuorasti tarjoamalla pääomaa paikallisille liikepankeille ja kehittyvien markkinoiden pääomasijoituksiin keskittyen mikroyrityksiin sekä pk-yrityksiin; kehottaa komissiota tukemaan tällaisia ohjelmia rahoituksessaan ja yhteistyössään, koska kehitysmaiden yksityinen sektori on erittäin tärkeä;
8. kehottaa laatimaan unionin teknologia-alan yrityksille tehokkaampia avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevia normeja, kun unionista viedään teknologiaa, jota voidaan käyttää ihmisoikeusloukkauksiin, korruption tukemiseen tai EU:n turvallisuusetujen vastaiseen toimintaan;
9. korostaa, että EU:n kauppaa-, turvallisuus-, investointi- ja kehityspolitiikka ovat yhteydessä toisiinsa ja niillä on suora vaikutus kehitysmaihin; muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen 208 artiklassa vahvistetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaate ja edellytetään, että kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet otetaan huomioon toteutettaessa muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin; kehottaa arvioimaan miten kaikki kauppaa- ja investointipolitiikat vaikuttavat kehitykseen ja erityisesti yleiseen mahdollisuuteen saada yleiseen etuun liittyviä tavaroita ja palveluja; korostaa, että kahdenvälisten kauppasopimusten kestävästä kehityksestä koskevia lukuja on parannettava, jotta niihin voidaan sisällyttää yksityistä sektoria koskevia pakollisia raportointijärjestelmiä;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

10. korostaa, että on tutkittava, miten voidaan tehostaa yksityisen sektorin osallistumista Euroopan naapuruuspolitiikkaan niin, että se voi auttaa luomaan talouskasvua ja työpaikkoja unionin naapurustossa, ja tähän on pyrittävä esimerkiksi jakamalla pääoman saantia koskevaa ammattitaitoa;

11. kehottaa komissiota edistämään, tukemaan ja rahoittamaan ensisijaisesti yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuushankkeita ja ottamaan käyttöön pakolliset ja julkisesti saatavana olevat etukäteen toteutettavat köyhyysarviointit ja sosiaaliset vaikutustenarviointit, kun näitä ohjelmia pannaan täytäntöön yhdessä yksityisen sektorin kanssa;

12. kehottaa unionia kuulemaan virallisesti kansalaisjärjestöjä ja yhteisöjä, joihin kehityshankkeilla on välittömiä tai välillisiä vaikutuksia;

13. korostaa valtavia mahdollisuuksia, joita unionin lisäarvo voi tarjota kumppanuuksille yksityisen sektorin kanssa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja asiaan liittyvien kansainvälisten järjestöjen kanssa, joista moni on saavuttanut aikaisemmin hyviä tuloksia yksityisen sektorin kanssa tehtävästä yhteistyöstä; korostaa, että oikeusvaltioon perustuva täysin toimiva markkinatalous on edelleen tärkeä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen moottori ja että tämä olisi otettava huomioon EU:n kehityspolitiikassa;

14. pitää myönteisenä ”Framework for Business Engagement with the United Nations” -yhteistyökehystä, jolla edistetään yritysten yhteistyötä YK:n kanssa ja korostetaan, että talouskasvua tuova vankka yksityinen sektori on keskeinen tekijä kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa ja että yksityinen sektori antaa tärkeän panoksen yhteisen taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöön liittyvän kehityksen saavuttamisessa;

15. pitää myönteisenä yksityisen sektorin osallistumista avun tuloksellisuutta käsittelevään OECD:n korkean tason foorumiin; pitää myönteisinä erityisesti tähän liittyviä aloitteita, jotka koskevat innovatiivisia tapoja saada kehitystoimien rahoitusta yksityiseltä sektorilta, sekä yhteistä Busanin julkilausumaa vuodelta 2011 julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyön laajentamisesta ja tehostamisesta laajapohjaisen, osallistavan ja kestäväen kasvun aikaansaamiseksi;

16. pitää myönteisenä, että sitomattoman kahdenvälisen tuen määrä on jatkuvasti kasvanut, mutta on huolissaan sidotun tuen jatkuvista virallisista ja epävirallisista muodoista⁽¹⁾; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita toteuttamaan kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen yhteydessä antamansa sitoumuksen edistää avun sidonnaisuuden purkamista nykyisiä OECD:n suosituksia pidemmälle; korostaa sitomattoman uuden tuen kasvua luovia mahdollisuuksia, jotka voisivat hyödyttää kehitysmaiden paikallista teollisuutta; vaatii lisäämään todellista tukea ja edistämään alueellisten ja paikallisten arvoketjujen kestävää rakennetta; vaatii voimaannuttamaan edelleen paikallisia toimijoita ja painottamaan kestävien alueellisten ja paikallisten arvoketjujen muodostamista; pitää tärkeänä paikallista ja alueellista omistajuutta, kumppanimaiden omia strategioita ja uudistusohjelmia, kehityshankkeiden osallistumista sekä paikallisten toimitusketjujen turvaamisen tuomaa lisäarvoa; katsoo, että kehityspolitiikalla on tärkeä rooli käsiteltäessä unioniin suuntautuvien tämänhetkisten muuttovirtojen perimmäisiä syitä;

17. tunnustaa myös kaikkien maiden ja erityisesti kehitysmaiden oikeuden rajoittaa tilapäisesti pääoman liikkeitä estääkseen lyhytaikaisten ja epävakaiden yksityisten rahoitusvirtojen aiheuttamia finanssikriisejä; kehottaa poistamaan tätä oikeutta koskevat rajoitukset kaikista kauppaa- ja investointisopimuksista myös WTO:ssa;

18. toteaa, että tukiessaan yksityistä sektoria EU:n on otettava huomioon esteettömyys, sillä esimerkiksi vammaisten kaltaisten suurten väestöryhmien jättäminen ulkopuolelle estäisi yksityisyrittäjiä toimimasta merkittävän kokoisilla markkinoilla;

Kehitysmaiden paikallisen yksityisen sektorin tukeminen

19. huomauttaa, että kehitysmaiden mikro- ja pk-yritysten sääntelytaakka on paljon raskaampi kuin EU:n yritysten ja että niiden oikeussuoja ja omistusoikeudet ovat puutteellisia ja ne toimivat epävakaaissa epävirallisessa taloudessa; korostaa tässä yhteydessä maarekisterijärjestelmien merkitystä; korostaa tarvetta edistää kehitysmaiden paikallista yksityistä sektoria muun muassa parantamalla rahoituksen saatavuutta ja edistämällä yrittäjyyttä; kehottaa komissiota, muita avunantajia ja kehitysalan järjestöjä tukemaan tehokkaammin kotimaisten mikro- ja pk-yritysten valmiuksien lisäämistä;

⁽¹⁾ ActionAid (2005): Real Aid An Agenda for Making Aid Work, s. 4.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

20. kehottaa EU:ta edistämään kansallisia kehittämisstrategioita, joilla muokataan yksityisen sektorin osallistumista kehitysyhteistyöhön tekemällä sen kanssa yhteistyötä sellaisessa kehityksen toimintakehyksessä, jossa keskitytään kotimaisiin osuuskuntiin sekä pk-yrityksiin, mikroyrityksiin ja erityisesti pienviljelijöihin, sillä ne tarjoavat parhaat mahdollisuudet edistää oikeudenmukaista kehitystä näissä maissa;

21. korostaa tarvetta lisätä tukea kumppanuuksille kehitysmaiden kanssa, jotta niiden sääntelykehyksiä voidaan uudistaa luomalla yksityisiä aloitteita suosiva toimintaympäristö tarjoamalla yrityksille tukimekanismeja siten, että samanaikaisesti saatetaan keskenään tasapainoon toisaalta investointeja edistävän ilmapiirin luominen ja toisaalta yleisten etujen ja ympäristön suojeleminen lainsäädännön avulla; panee merkille tarpeen mahdollistaa, että kehitysmaissa voidaan luoda luotettavat pankkijärjestelmät ja verohallinnot, jotka voivat tarjota tehokasta rahoitusalan hallintaa sekä julkisten ja yksityisten varojen hoitoa; kehottaa kumppanimaiden hallituksia ottamaan käyttöön raukeamislausekkeita, joilla tarpeettomia säädöksiä voidaan kumota; toteaa, että lainsäädännöstä olisi tehtävä vaikutustenarviointeja, joilla pyritään arvioimaan kielteiset vaikutukset työpaikkojen luomiseen ja ympäristönormeihin kohdistuvat uhat;

22. kehottaa unionia vahvistamaan kehitysmaiden kykyä kerätä kotimaista rahoitusta, jotta voidaan vähentää verovilppiä, lahjontaa ja laittomia rahavirtoja, ja erityisesti auttamaan vähiten kehittyneitä maita ja hauraita valtioita luomaan tehokkaampia ja vakaampia hallintoelimiä myös oikeudenmukaisten ja tehokkaiden verojärjestelmien kehittämisen kautta; kehottaa unionia tätä varten lisäämään taloudellista ja teknistä tukeaan kehitysmaalle, jotta voidaan varmistaa avoimuuden ja vastuullisuuden korkea taso; kehottaa unionia, sen jäsenvaltioita, kaikkia järjestöjä sekä kaikkia kehittyneitä maita ja kehitysmaita, jotka ovat allekirjoittaneet tuloksellista kehitysyhteistyötä koskevan vuoden 2011 Busanin kumppanuuden, noudattamaan sitoumustaan tehostaa toimia korruption ja laittomien rahavirtojen torjumiseksi;

23. kehottaa komission kehitys- ja yhteistyöpääosastoa tekemään yhteistyötä yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston kanssa alueellisten tukirakenteiden kopioimiseksi Enterprise Europe Network -verkoston mallin mukaisesti kehitysmaiden mikro- ja pk-yrityksille, jotta niitä autetaan saamaan laillinen asema, rahoitusta ja pääomaa sekä pääsemään markkinoille ja voittamaan oikeudelliset esteet, ja tukemaan erityisesti mikro- ja pk-yrityksiä edustavien välittäjäorganisaatioiden vahvistamista; korostaa, että tällaisista rakenteista voisi ajan mittaan myös tulla paikallisten ja alueellisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien käynnistysalustoja useilla eri aloilla maa- ja elintarviketaloudesta ammattikoulutukseen ja terveydenhuolto-ohjelmiin, ja siten ne helpottaisivat valmiuksien kehittämistä, tietojen ja kokemusten vaihtoa sekä paikallisten ja kansainvälisten resurssien jakamista;

24. muistuttaa, että EU:n tehtäviin kuuluu tasapuolisen kokonaisvaltaisen verojärjestelmän tukeminen, mikä edellyttää, että otetaan käyttöön monikansallisten yritysten julkista maakohtaista raportointia koskevat tosiasiallisesti velvoittavat vaatimukset, luodaan yritysten, rahastojen ja vastaavien oikeushenkilöiden tosiasiallisia edunsaajia koskevat julkiset rekisterit ja varmistetaan verotietojen automaattinen vaihto ja verotusoikeuksien oikeudenmukainen jakautuminen, kun neuvotellaan vero- ja investointisopimuksista kehitysmaiden kanssa; katsoo myös, että kehitysrahoituslaitosten olisi investoitava vain yrityksiin ja rahastoihin, jotka suostuvat julkistamaan tosiasiallista edunsaajaa koskevat tiedot ja raportoimaan rahoitustileistään maakohtaisesti;

25. muistuttaa, että tullijärjestelmät ovat olennainen osa sellaista sääntely-ympäristöä, joka on räätälöity köyhiä suosivan yksityisen sektorin kehittämiseen ja työpaikkojen luomiseen liittyviin tarpeisiin; toteaa kuitenkin huolestuneena, että talouskumppanuussopimuksissa sallitaan tuontitullien alentaminen monilla AKT-maiden talousaloilla, samalla kun kaikkien EU:n tuonnista kannettavien tullien poistaminen vähentäisi merkittävästi tullituloja, jotka ovat joissakin tapauksissa jopa 15–20 prosenttia valtion tuloista; kehottaa unionia muotoilemaan kauppapolitiikkansa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevaa periaatetta noudattaen;

26. suhtautuu myönteisesti EIP:n Cotonoun sopimuksen investointikehyksen alaisuuteen perustamaan 500 miljoonan euron erityismäärärahaan, jonka avulla EIP voi tehostaa toimintaansa yksityisen sektorin kanssa riskialttiimmilla aloilla ja haastavammissa ympäristöissä; pitää valitettavana EIP:n Aasian luottokiintiön pienentämistä; painottaa, että kaikki EIP:n Cotonoun sopimuksen alaisuudessa tekemät investoinnit olisi mukautettava valtioiden kehitysyhteistyöstrategioihin demokraattisen omistajuuden periaatteen mukaisesti;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

27. korostaa, että epävakaisissa valtioissa ja konfliktista toipuvissa valtioissa yksityisen sektorin kehitysyhteistyön esteet ovat suurempia kuin muissa maissa ja edellyttävät kohdistetumpaa lähestymistapaa, jotta parannetaan investointi-ilmapiiriä ja poistetaan tukahduttavat, vanhentuneet liiketoimintasäännöt, oikeuksia polkevat toimintatavat ja korkea korruption taso; suosittelee tältä osin, että komissio sitoutuu käymään kumppanivaltioiden ja yksityisen sektorin kanssa vuoropuhelua politiikan uudistamisesta, jotta torjutaan hallitusten ja yksityisen sektorin välistä syvää epäluottamusta, jota hyödyn tavoittelu, tuttavien suosiminen ja legitimitettiin puute ovat perinteisesti edistäneet;

28. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kehitysmaita tehostamaan toimiaan, joilla pyritään edistämään naisten taloudellista voimaannuttamista ja luomaan tukimekanismeja naisryhmiä varten; toteaa, että säästöihin perustuva toimintatapa naisten taloudellisen osallisuuden lisäämiseksi on osoittautunut toimivaksi; suosittaa sukupuolten tasa-arvon vahvistamiseen perustuvaa lähestymistapaa kaikissa kumppanuusohjelmissä yhdessä naisille, nuorille ja vammaisille annettavan yrittäjäkoulutuksen ja kohdennettujen naispuolisten bisnesenkeliin verkostojen kanssa; kehottaa antamaan enemmän tukea paikallisille naisryhmiä, jotta nämä voivat hyödyntää yksityisen sektorin tuottamaa kasvua; suosittaa, että toteutetaan toimenpiteitä, joilla valvotaan naisten taloudelliseen voimaannuttamiseen liittyvää prosessia, ja toteaa, että Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n mukaan asukaskohtainen tulo kasvaisi huomattavasti, jos naiset osallistuisivat työvoimaan yhdenvertaisesti miesten kanssa;

Unionin ja kansainvälisen yrityssektorin osallistuminen kestävän kehityksen saavuttamiseen

29. korostaa, että yksityisen sektorin pitkän aikavälin kestävän kehityksen hyväksi antaman panoksen potentiaali ulottuu yksityisen sektorin taloudellisia varoja, kokemusta ja asiantuntemusta pidemmälle ja sisältää arvoketjujen ja jakelukanavien työpaikkoja luovan perustamisen paikallistasolla, köyhyyden ja epätasa-arvon vähenemisen, naisten oikeuksien ja mahdollisuuksien ja ympäristön kestävyuden parantamisen sekä paremman tavoitavuuden ja tehokkuuden ja kaupallisesti saatavilla olevien ja kohtuuhintaisten tuotteiden, palvelujen ja teknologian paremman saatavuuden; kehottaa pyrkimään siihen, että unionin kehityssponselut ovat merkittävässä asemassa toteutettaessa sovittuja kansainvälisiä normeja, kuten liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n suuntaviivoja ja Kansainvälisen työjärjestön normeja, ja että tehdään yhteistyötä eurooppalaisten yritysten ja investoijien kanssa, jotta voidaan taata YK:n suuntaviivojen sekä monikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n suuntaviivojen noudattaminen yritysten liiketoiminnassa sekä niiden kehitysmaissa sijaitseissa toimitusketjuissa;

30. painottaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on keskeisessä asemassa, kun pyritään varmistamaan, että yksityinen sektori osallistuu tosiasiallisesti kehitysyhteistyöhön; painottaa kehitysmaiden vastuuta työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun tukemisesta yksityisen sektorin työnantajien, työntekijöiden ja kansallisten hallitusten välillä, jotta parannetaan hyvää hallintotapaa ja valtioiden vakautta; kehottaa kehitysmaita erityisesti varmistamaan, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua laajennetaan kattamaan vientiteollisuuden vapaa-alueet ja teollisuuden klusterit;

31. korostaa, että yksityisen sektorin ja erityisesti pk-yritysten on oltava osa poliittista vuoropuhelua kaikkien muiden kehitysyhteistyökumppanien rinnalla, jotta helpotetaan keskinäistä yhteisymmärrystä ja hallinnoidaan odotuksia ja varmistetaan tehokkuus ja avoimuus; korostaa tässä yhteydessä EU:n edustustojen tärkeää roolia kehitysmaissa, joissa ne toimivat foorumeina, joilla tällaisia keskusteluja voidaan käydä; korostaa osuuskuntien myönteistä roolia yhteiskunnallisesti osallistavaa kehitystä edistävinä toimijoina ja niiden kykyä lisätä yhteisöjen vaikutusmahdollisuuksia työpaikkojen ja tulonmuodostuksen välityksellä; huomauttaa erityisesti, että työntekijät ovat perustaneet yhteisiä palveluosuuskuntia ja -yhdistyksiä tukeakseen itsenäistä ammatinharjoittamistaan epävirallisen talouden kehityksessä, kun taas maaseutualueilla säästö- ja luotto-osuuskunnat tarjoavat pankkipalveluja, joita ei monissa yhteisöissä ole saatavilla, ja rahoittavat pien- ja mikroyritysten perustamista; toteaa, että yksityinen sektori kattaa yhteiskunnallisten yritysten ja reilun kaupan järjestöjen kaltaiset toimijat, jotka noudattavat toiminnassaan yhteiskunnallisia ja ympäristöalaaan liittyviä periaatteita; kehottaa komissiota ottamaan nämä toimet huomioon sen tarkastellessa yksityisen sektorin roolia kehitysyhteistyössä;

32. kehottaa komissiota kannattamaan sijoittajien ja muiden sidosryhmien ehdotusta, jonka mukaan olisi tuettava sitovia sääntöjä yritysten toteuttamasta sosiaalisia sekä ympäristöön ja ihmisoikeuksiin liittyviä kysymyksiä koskevasta raportoinnista; katsoo, että sääntöjen olisi vastattava EU:n direktiiviä muusta kuin rahoitusalan raportoinnista ja että ne ovat yksi ehdotetuista uusista YK:n kestävän kehityksen tavoitteista;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

33. kehottaa unionia olemaan mukana vahvistamassa ja luomassa paikallisten yksityisen sektorin toimijoiden ja erityisesti mikro- ja pk-yritysten rakenteita verkkoja ja elimiä, jotka ottavat oman paikkansa kansallisessa ja alueellisessa politiikassa;

34. korostaa, että yksi tärkeimmistä yksityisen sektorin osallistumisen lisäämistä kehitysmaissa haittaavista rajoitteista on luottokelpoisten hankkeiden puute, joka johtuu heikoista oikeus-, toimielin- ja verojärjestelmistä ja täytäntöönpanovalmiuksista sekä investointien suunnitteluun ja hankkeiden valmisteluun käytettävissä olevien resurssien puutteesta; kehottaa lisäämään teknisen avun antamista kumppanivaltioiden julkiselle yrityssektorille, jotta parannetaan niiden valmiuksia ottaa vastuu julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista ja ottaa ne omistukseensa prosessin päätteeksi; painottaa, että yksityisen sektorin on varauduttava pitkän aikavälin investointeihin tuottojen saamiseksi, koska sektorilta saattaa osakkeenomistajista riippuen muutoin puuttua pitkän aikavälin visio, jota tuoton saaminen edellyttää inhimillisen kehityksen kannalta keskeisillä sosiaalisilla aloilla;

35. toteaa, että yksityisen sektorin osallistuminen infrastruktuurihankkeisiin on lisääntynyt kehitysmaissa huomattavasti, 18 miljardista dollarista vuonna 1990 kaikkiaan 150 miljardiin dollariin vuonna 2013; kehottaa jatkamaan tätä osallistumista ja toteaa, että infrastruktuurin saatavuuden puute on keskeinen tekijä, joka rajoittaa yksityisen sektorin kasvua sekä heikentää tuottoa ja työpaikkojen luomista;

36. korostaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet tarjoavat valtavia mahdollisuuksia maatalouden alalla, kunhan maananastuksen estämiseksi ja maataloustuotannon lisäämisen ja tehostamisen varmistamiseksi on olemassa selvästi määritelty ja vankka omistusoikeuksia ja maanomistusturvaa koskeva lainsäädäntökehys; pitää myönteisenä vuonna 2014 käynnistettyä EU:n ohjelmaa maanhallinnan vahvistamiseksi Afrikan maissa; suosittelee, että EU ja sen edustustot toimivat entistä tärkeämmässä roolissa tehtaessa yhteistyötä kumppanivaltioiden ja EIP:n, Maatalouden kansainvälisen kehittämisrahaston (IFAD) ja muiden vastaavien elimien kanssa, jotta otetaan yksityinen sektori mukaan kehittämään markkinaperusteisia ratkaisuja maatalouden haasteisiin; painottaa tarvetta ottaa käyttöön taloudellisia kannustimia, jotta vältetään syrjäytyminen, kun kyseessä ovat köyhät syrjäseutujen asukkaat ja viljelijät, jotka viljelevät lajikkeita, jotka eivät ole kaupallisesti merkittäviä tai jotka eivät todennäköisesti houkuttele maatalousteollisuuden kumppaneita; korostaa, että suojatoimiin olisi sisällyttävä sosiaalinen ja ympäristöön liittyvä riskinarviointi, asianosaisten yhteisöjen legitiimien edustajien kuuleminen ja näiden vapaaehtoinen ja tietoon perustuva etukäteissuostumus kyseiselle hankkeelle sekä näiden yhteisöjen oikeudellinen tukeminen tarvittaessa; kehottaa komissiota toteuttamaan hankkeiden yhteydessä seurantatoimia ja neuvottelemaan sopimusten tarkistamisesta tapauksissa, jotka ovat osoittautuneet haitallisiksi paikallisväestön kannalta;

37. korostaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin maatalouden alalla liittyviä riskejä, kuten maananastus, jotka on estettävä; painottaa, että on tärkeää kohdentaa tukitoimia pienviljelijöihin ja erityisesti naisiin; kehottaa komissiota yhdistämään EU:lta rahoitusta saavat maatalousalan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ja kattavat toimet, joilla suojataan pienviljelijöitä, paimentolaisia ja muita haavoittuvassa asemassa olevia maankäyttäjää siltä, että maata tai vettä ei mahdollisesti olisi saatavissa; korostaa, että suojatoimiin olisi sisällyttävä sosiaalinen ja ympäristöön liittyvä riskinarviointi, joka on kunkin hankkeen käynnistämisen edellytys, sekä näiden yhteisöjen oikeudellinen tukeminen tarpeen vaatiessa; suosittelee G8-maiden New Alliance -ruokaturvahankkeiden korvaamista aloitteilla, jotka liittyvät Afrikan maatalouden kokonaisvaltaiseen kehittämisohjelmaan (CAADP); painottaa, että taloudellisten ja sosiaalisten korvausten on perustuttava sitoviin sitoumuksiin ja että olisi aina otettava huomioon vaihtoehtoiset kehitysyhteistyösuunnitelmat;

38. suosittelee, että unioni jatkaa uusiutuvia energiamuotoja ja vihreää energiaa koskevien hankkeiden tukemista kehitysmaissa ja erityisesti syrjäisillä maaseutualueilla kestäväällä tavalla; suhtautuu myönteisesti siihen, että yksi EIP:n investointikehyksen ensisijaisista tavoitteista on investoiminen energiaan, joka on laajalti tunnustettu keskeiseksi tekijäksi talouskasvun vapauttamiseksi Afrikassa; odottaa innovatiivisten rahoitusvälineiden edistävän yksityisen sektorin investointeja uusiutuvaan energiaan, energiatehokkuuteen ja energiansaantiin; kannustaa myös EIP:tä ja eurooppalaisia kehitysrahoittajia (EDFI) rahoittamaan investointihankkeita, joilla tuetaan ilmastonmuutoksen lieventämistä ja siihen sopeutumista Afrikassa ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimukseen (UNFCCC) perustuvien EU:n sitoumuksen ja velvoitteiden mukaisesti; muistuttaa, että etusijalle olisi asetettava pienimuotoiset, sähköverkon ulkopuoliset ja hajautetut uusiutuvia energialähteitä koskevat hankkeet, jotta varmistetaan energian saatavuus maaseudulla ja vältetään suuren mittakaavan energianinfrastruktuurin mahdolliset kielteiset sosiaaliset ja ympäristöön kohdistuvat vaikutukset;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

39. kehottaa unionia kehittämään lujan sääntelykehiksen, joka perustuu kehitysyhteistyön tehokkuuskriteereihin ja jonka puitteissa yksityisen sektorin on toimittava myös pitkän aikavälin sopimusperusteisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien edistämiseksi; kehottaa unionia edistämään julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia kustannustehokkuusanalyysin pohjalta ainoastaan, jos muita edullisempia ja riskittömämpiä rahoitusvaihtoehtoja ei ole käytettävissä; kehottaa unionia panemaan täytäntöön julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita koskevia tehokkaita suojatoimia, jotta varmistetaan ihmisoikeudet ja naisten oikeudet;

40. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu julkisten ja yksityisten resurssien yhdistämisessä terveydenhuoltoalalla ja lääkkeiden saatavuuden parantamisessa samoin kuin teknologiansiirron tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämisen tehostamisessa kehitysmaissa; suosittelee, että unioni helpottaa uusien yhteistyömahdollisuuksien avaamista myös muilla kuin lääkkeiden saatavuuden alalla, jotta uudistetaan toimimattomia terveydenhuoltojärjestelmiä kehitysmaissa; painottaa, että paikallisten pk-yritysten ja -teollisuuden tukea voidaan lisätä rahoitusvälineiden avulla mutta myös toteuttamalla teknologian siirtoja, kehittämällä valmiuksia sekä varmistamalla toimittajien toiminnan kestävä kehittäminen ja yritysyhteydet;

41. korostaa, että on tärkeää poistaa koulutusjärjestelmän ja olemassa olevien työmarkkinoiden välinen ero kehitysmaissa; kehottaa komissiota helpottamaan ohjelmia ja tukemaan sellaisia julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, joihin otetaan mukaan kaikki asianomaiset sidosryhmät kouluista, korkeakouluista, koulutuskeskuksista ja yksityiseltä sektorilta, jotta voidaan tarjota koulutusmahdollisuuksia, jotka ovat markkinoiden kannalta merkityksellisiä; kannustaa perustamaan oppisopimuskoulutusta antavia ammattioppilaitoksia, joissa nuoret voivat sekä suorittaa ammatillisen oppisopimuskoulutuksen, jossa painotetaan ammatin käytännön näkökulmia, että seurata teorialuentoja erikoistuneissa ammattioppilaitoksissa;

42. painottaa, että kehitysmaiden hallitusten valmiuksia sääntelyviranomaisina on kehitettävä, jotta voidaan onnistuneesti saavuttaa kestävä kehitys;

Yksityisen sektorin kanssa tehtävän yhteistyön periaatteet

43. korostaa, että yhteistyö yksityisen sektorin kanssa edellyttää joustavaa lähestymistapaa, jota ei räätilöidä pelkästään odotettujen lopputuloksien perusteella vaan myös ottaen huomioon paikallisten olojen suotuisuus yksityisyriyksiä ja yksityisten investointien kannalta; suosittaa, että vähiten kehittyneisiin maihin ja hauraisiin valtioihin sovelletaan eriytettyä lähestymistapaa; panee merkille, että investoinnit ja yksityisen sektorin kanssa tehty yhteistyö kestävä kehityksen tavoitteisiin liittyvillä aloilla vaihtelevat suuresti kehitysmaasta toiseen; kehottaa siksi kehitysavun antajia antamaan suurimman osan tuestaan alhaisen tulotason maille avustuksien muodossa;

44. suhtautuu myönteisesti yksityiselle sektorille myönnettävää suoraa tukea koskeviin kriteereihin, joita hahmoteltiin komission tiedonannossa yksityisestä sektorista ja kehityksestä; kehottaa laatimaan selkeästi määritellyn kehiksen, jolla säännellään kaikkia kumppanuuksia yksityisen sektorin kanssa ja asetetaan vertailuarvot (kuten mikroyrityksiin kohdistetut toimet, luottojen saatavuutta koskevat strategiat ja epäedullisessa asemassa olevien ryhmien, naisten ja nuorten saaminen työmarkkinoille), joilla on varmistettava, että noudatetaan kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden ja tehokkuuden periaatteita sekä kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita ja erityisesti köyhyyden ja epätasa-arvon vähentämistä; katsoo, että päätösten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeiden käytön tukemisesta kehitysmaissa rahoituslähteitä yhdistämällä olisi perustuttava näiden mekanismien kehitysvaikutusten, vastuullisuuden ja avoimuuden perusteelliseen arviointiin sekä aiemmista kokemuksista opittuihin asioihin;

45. on huolestunut siitä, että julkisten varojen käytön tarkoituksenmukaisuuden takaavia suojakeinoja ei aina sovelleta; korostaa, että hankkeen valmisteluvaiheessa on sovittava mitattavissa olevista tulosindikaattoreista sekä valvonta- ja arviointimekanismeista samalla kun varmistetaan, että investoinneissa noudatetaan kansainvälisiä ihmisoikeus-, sosiaali- ja ympäristönormeja sekä avoimuutta ja että yksityinen sektori maksaa oman osuutensa veroista; korostaa riskinarvioinnin, velanhoidokyvyn, avoimuuden ja investointisuojaan tärkeyttä; painottaa kansallisten parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan virallisen neuvoo-antavan ja valvovan roolin merkitystä täydellisen vastuuvollisuuden ja avoimuuden varmistamisessa; suosittelee, että kehitysmaissa, jossa kehitysyhteistyöhanke pannaan täytäntöön, olisi taattava tosiasiallinen oikeussuojan saatavuus ja korvauksien maksaminen yritysten väärinkäytösten vuoksi vahinkoa kärsineille;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kehityskumppanuuksiin osallistuvat yritykset noudattavat kestävästä kehityksestä tavoitteita ja yritysten yhteiskuntavastuun periaatteita; tukee voimakkaasti yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden tehokasta ja kattavaa levittämistä ja täytäntöönpanoa sekä unionissa että sen ulkopuolella, ja korostaa, että on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin politiikkatoimiin ja lainsäädännöllisiin toimiin YK:n ohjaavien periaatteiden tehokkaassa täytäntöönpanossa olevien puutteiden korjaamiseksi, ja toteaa, että tämä koskee esimerkiksi oikeussuojan saatavuutta; suosittelee, että kaikki unionin yritykset, jotka toimivat kehitysmaissa, takaavat tietyn avoimuuden noudattaen OECD:n toimintaohjeita monikansallisille yrityksille ihmisoikeuksien kunnioittamisen alalla, millä edistetään yhteiskunnallista ja ympäristöön liittyvää hyvinvointia kehitysmaissa, ja toimien yhteistyössä kansalaisjärjestöjen kanssa; korostaa, että jäsenvaltioiden on laadittava kansallisia suunnitelmia yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden ja erityisesti konflikti- ja riskialueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevien OECD:n due diligence -ohjeiden täytäntöönpanemiseksi;

47. korostaa, että unionin kauppaa- ja kehitysyhteistyöpolitiikassa on kunnioitettava kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden poliittista ja taloudellista liikkumavaraa, jotta voidaan ylläpitää keskeisiä tuontituloja tarvittaessa ja edistää ammattitaitoa vaativien ja ihmisarvoisten työpaikkojen luomista paikallisessa valmistavassa teollisuudessa ja maatalousteollisuudessa, jotka mahdollistavat huomattavan paikallisen lisäarvon, teollisuuden kasvun sekä viennin kasvun ja monipuolistumisen, jotka ovat keskeisiä tekijöitä taloudellisissa ja sosiaalisissa uudistuksissa; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita edistämään konkreettisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että monikansalliset yhtiöt maksavat veroja niihin maihin, joista niiden voitot ovat peräisin, sekä edistämään yksityisen sektorin tehokasta maakohtaista raportointia ja siten tehostamaan kotimaisten resurssien käyttöönnottoa ja reilua kilpailua;

48. kannustaa unionia tukemaan monikansallisia yhtiöitä ja muita liikeyrityksiä sitovan YK:n kansainvälisen ihmisoikeusvälineen meneillään olevaa kehittämisprosessia, koska sillä selvennetään monikansallisten yhtiöiden velvollisuuksia ihmisoikeuksien alalla sekä yhtiöiden velvollisuuksia valtioiden suhteen ja luodaan tehokkaita oikeussuojakeinoja uhreille tapauksissa, joissa kotimainen tuomiovalta ei selvästikään pysty tosiasiallisesti asettamaan yhtiöitä syytteeseen;

49. suhtautuu myönteisesti komission näkemukseen siitä, että on edistettävä ILO:n ihmisarvoista työtä koskevan toimintasuunnitelman strategisia pilareita keinona torjua eriarvoisuutta ja sosiaalista syrjäytymistä erityisesti kaikkein syrjäytyneimmässä ryhmässä, joita ovat esimerkiksi naiset, lapset, ikääntyneet ihmiset ja vammaiset; korostaa, että yritysten on tuettava työntekijöiden oikeudenmukaista kohtelua ja varmistettava turvalliset ja terveelliset työolot, sosiaalinen suojeleminen ja työmarkkinavuoropuhelu samalla kun mahdollistetaan työntekijöiden, hallinnon ja urakoitsijoiden välinen rakentava suhde;

Tästä eteenpäin: toimenpiteet, joilla yksityisestä sektorista tehdään kestävä kumppani kehitysyhteistyöpolitiikassa

50. kehottaa unionin toimielimiä ja muita elimiä laatimaan selkeän, jäsennellyn, avoimen ja vastuunalaisten kehityksen, jolla säännellään yksityisen sektorin kanssa kehitysmaissa toteutettavia kumppanuuksia ja yhteenliittymiä, ja korostaa, että yksityisen sektorin roolin kasvaessa on tärkeä kehittää asianmukaisia takeita ja institutionaalisia valmiuksia;

51. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita kehittämään selkeän ja konkreettisen strategian, jolla varmistetaan, että yksityinen sektori noudattaa kehitysmaiden kansallisten hallitusten ja kansalaisyhteiskunnan ensisijaisia kehitystavoitteita;

52. kehottaa perustamaan unionin tasolla alakohtaisia monen sidosryhmän foorumeja, jotka kokoavat yhteen yksityisen sektorin, kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja järjestöt, ajatushautomot, kumppanimaiden hallitukset, avunantajat, osuuskuntien järjestöt, yhteiskunnalliset yritykset ja muut sidosryhmät, jotta voidaan voittaa kumppanien keskinäinen varautuneisuus ja luottamuksen puute sekä vastata haasteisiin, joita saattaa tahattomasti aiheutua yhteisistä kehitysyhteistyötoimista; korostaa tähän liittyen EU:n edustustojen tärkeää roolia asianomaisissa maissa näiden keskustelujen helpottajana; toteaa, että komission ehdotus olemassa olevien mekanismien, kuten kehitysaiheisen vuoropuhelufoorumin (Policy Forum for Development), vahvistamisesta on oikeasuuntainen askel;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

53. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen suosituksen, jonka mukaan komission tulee selkeästi osoittaa rahoitusvälineiden yhdistämishankkeisiin osoitettujen unionin varojen täydentävyys rahoituksen ja kehitysyhteistyön osalta; tukee komission aikomusta laajentaa rahoitusvälineiden yhdistämisen soveltamisalaa siten, että se kattaa infrastruktuurin lisäksi myös muita aloja, kuten kestävän maatalouden, sosiaalialat ja paikallisen yksityisen sektorin kehittämisen, jos komissio perustelee kantansa; korostaa kuitenkin, että kaikkien rahoitusvälineiden yhdistämistoimien on oltava täysin kehitysyhteistyön tehokkuuden periaatteiden (kuten omistajuus, vastuunalaisuus ja avoimuus) mukaisia, jotta varmistetaan, että niillä pyritään kestävän kehityksen tavoitteisiin; kehottaa komissiota arvioimaan lainojen ja avustusten yhdistämismekanismia ja vahvistamaan hankkeiden yhdistämistä koskevia hallinnollisia valmiuksiaan tilintarkastustuomioistuimen suosituksen mukaisesti; kehottaa komissiota demokratisoimaan rahoitusvälineiden yhdistämisen alaan liittyvien EU:n foorumin ja alueellisten järjestelyjen hallintorakennetta toteuttamalla toimia paikallisella tasolla kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten kumppanihallitusten, kansallisten parlamenttien, yksityisen sektorin toimijoiden, ammattijärjestöjen ja paikallisyhteisöjen kanssa; kehottaa komissiota vahvistamaan perusteita, jotka koskevat avustuksia ja niiden suuruutta, ja täsmentämään yksityiskohtaisesti rahoituslähteiden yhdistämisen tuottamaa lisäarvoa sen kaikkien hankkeiden osalta;

54. kehottaa laajentamaan EIP:n nykyistä ulkoista lainanantovaltuutta, jotta tehostetaan sen roolia kestävän kehityksen saavuttamisessa ja varsinkin jotta osallistutaan aktiivisemmin yksityistä sektoria koskevaan uuteen strategiaan yhdistämällä rahoituslähteitä, yhteisrahoittamalla hankkeita ja kehittämällä paikallista yksityistä sektoria; kehottaa myös lisäämään EIP:hen liittyvien kumppanuuksien ja hankkeiden avoimuutta ja vastuuvollisuutta; muistuttaa, että EIP:n rahoitustoimien, jotka toteutetaan kehitysmaissa unionin EIP:lle myöntämän takuun nojalla, päätavoitteena olisi oltava köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen; kehottaa EIP:tä ja muita unionin jäsenvaltioiden kehitysrahoituslaitoksia varmistamaan, että niiden tukea saavat yritykset eivät osallistu veronkiertoon;

55. kehottaa komissiota varmistamaan, että alhaisen tulotason maissa ja epävakaisissa valtioissa kumppanuudet ja yksityissektorille myönnettyt lainat yhdistetään kansalaisjärjestöille myönnettäviin suoriin avustuksiin ja että ne noudattavat kyseisten valtioiden kehitysyhteistyön painopistealoja, jotta varmistetaan kansalaisten osallistuminen ja sovelletaan eri sidosryhmien välisiä prosesseja kansalaisjärjestöjen, paikallishallintojen ja ammattijärjestöjen välillä;

56. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikissa EU:n edustustoissa on koulutettua ja pätevää henkilöstöä, joka on aktiivisesti valmistautunut välittämään ja toteuttamaan kumppanuuksia yksityisen sektorin toimijoiden kanssa; huomauttaa, että lupaus vauhdittaa EIP:n toimistojen sijoittamista EU:n edustustojen tiloihin on askel oikeaan suuntaan; kehottaa komissiota soveltamaan kentällä jäsenvaltioiden parhaita käytänteitä, koska niiden suurlähetystöt ovat usein yksityisen sektorin toimijoiden ”ensimmäinen yhteyspiste”;

57. kehottaa komissiota sitoutumaan voimakkaammin yksityisen sektorin kanssa harjoitettavan laajemman ja myönteisemmän vuorovaikutuksen edistämiseen, kun se käyttää poliittista arvovaltaansa kumppanimaiden hallituksiin ja paikallisviranomaisiin ja käy vuoropuhelua niiden kanssa; korostaa, että maakohtaiset strategia-asiakirjat, maaohjelmat ja budjettituki saattavat olla arvokkaimmat välineet avattaessa tietä liiketoimintaympäristöä koskeville uudistuksille kumppanimaisissa ja edistettäessä kotimaista teollistumista; suosittaa, että EU panee täytäntöön UNCTADin toimintasuunnitelman, joka koskee kestävän kehityksen tavoitteisiin investoimista; kiinnittää huomiota siihen, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien suunnittelu, jäsentely ja täytäntöönpano ovat edelleen haastavia ja monimutkaisia kysymyksiä ja että niiden menestyminen riippuu myös toimintaympäristön suotuisuudesta;

58. painottaa, että vastuu tehokkaista yhteisistä toimista on paitsi niihin osallistuvilla avunantajilla ja yrityksillä niin myös kumppanimaiden hallituksilla; kehottaa unionia vahvistamaan kumppanivaltioiden valmiuksien kehittämistä sen arvioimiseksi, milloin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin voidaan osallistua; painottaa, että hyvä hallintotapa, oikeusvaltio, liiketoimintaympäristön uudistamisen kehys, korruption torjunta, julkinen varainhoito sekä julkisten instituutioiden tehokkuus ovat investointien, innovoinnin ja yksityisen sektorin kehittämisen kannalta ratkaisevia;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

59. kehottaa keskittymään nykyistä enemmän avunantajien koordinoimien ja yhteisen ohjelmoinnin parantamiseen sekä painottamaan erityisesti mitattavissa olevien kehitystulosten tuottamista, jotta unionin kehitysyhteistyöpolitiikalla saavutetaan suurin mahdollinen vaikutus ja varmistetaan täysimittainen vastuunotto kehitysyhteistyömenoihin;

o

o o

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, YK:n pääsihteerille, UNCTADille, YK:n teollistamisjärjestölle UNIDOLle ja vuoden 2015 jälkeistä kehityssuunnitelmaa käsittelevälle YK:n korkean tason paneelille.
